

MỘT MÂM XANH

*Anh đã qua những năm tháng chẳng bình yên
Nhật nhạn từng cánh hoa mơ ước
Mơ ước mong manh giữa đời rất thực*

*Những chiều buồn biển sóng hát ru
Những hoàng hôn thần thờ thành phố
Những vùng đồi bạc màu đất đỏ...*

*Và bây giờ, em đã đến bên anh
Làm sống lại những vui buồn thương mến
Trên chuyến tàu đưa ta về với biển
Bàn tay lặng lẽ tìm nhau...*

*Nên hôm nay dù thơ đã bạc đầu
Vẫn cứ hát về một lần gặp gỡ
Như hoang dại trên đất cồn sỏi đá
Bất ngờ trời dậy một mâm xanh...*

31-7-1980